

בש"פ 968/22 - שאדי ח'וויס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 968/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: שאדי ח'וויס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים ב-מ"ת
17107-11-21 מיום 24.1.2022 שניתנה על ידי
השופטת חנה מרים לומפ

תאריך הישיבה: ט"ו אדר א, תשפ"ב (16.2.2022)

בשם העורר: עו"ד מחמוד רבאח

בשם המשיבה: עו"ד איתי שהם

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מרים לומפ) ב-מ"ת 17107-11-21 מיום 24.1.2022, במסגרתה הורתה על המשך מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והשתלשלות ההליכים

2. ביום 8.11.2021 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירת נשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב)

עמוד 1

לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ועבירות החזקת נשק ותחמושת לפי סעיפים 144(א) לחוק.

3. כמתואר בכתב האישום, ביום 26.10.2021 העורר יצא מחדר כושר בעודו מחזיק תיק אימונים בו "מוסלק" אקדח חצי אוטומטי, וכן שתי מחסניות, קופסת כדורי תחמושת ובה 36 כדורים, נרתיק לאקדח ורעלת פנים. העורר הניח את התיק בתא המטען של רכבו והחל בנסיעה לכיוון ביתו עד למעצרו מספר דקות לאחר מכן.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

5. בדיון שנערך ביום 17.11.2021 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בהחלטתו מאותו יום בית המשפט המחוזי הורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים, וכן על הכנת תסקיר מעצר בעניינו.

6. מתסקיר שירות המבחן עולה כי העורר סיים הליך טיפולי משמעותי בתחום ההתמכרויות, מבטא הכרה של קשייו וכן בעל מוטיבציה להשתלב "בכל הליך טיפול אשר יכול להעמיק ולהטיב את דרכי התמודדותו עם מצבי סיכון". לצד זאת צוין כי העורר מצמצם ומטשטש את עברו הפלילי המשמעותי בתחום האלימות, כאשר לחובתו ארבע הרשעות בעבירות סמים, אלימות כללית, נשק והפרת הוראה חוקית, וכי קיים סיכון להישנות עבירות בהעדר העמקת התייחסותו והתבוננותו כלפי עברו הפלילי, וכלפי המורכבות הקיימת ביחסיו עם אביו.

אשר למפקחים המוצעים, הורי העורר, שירות המבחן ציין כי אביו מבטא סמכותיות רבה ואמו מתארת קשר קרוב וחם. השניים מסרו כי פיקוחו על העורר בעבר, שללו קשיים וטענו כי יהיו מסוגלים לדווח למשטרה על הפרות מצידו. מנגד, צוין כי הורי העורר מגוננים עליו, ושוללים את הקשר שלו לכתב האישום – על כן, שירות המבחן העריך כי תוספת של פיקוח אלקטרוני יכולה להפחית את הסיכון הנשקף מהעורר.

לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על שחרור העורר לחלופת מעצר בבית הוריו בפיקוח אלקטרוני, לצד הטלת ערבויות גבוהות.

7. בית המשפט המחוזי קבע כי המלצתו הסופית של שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם המתואר בתסקיר. אמנם בית המשפט היה נכון לבחון חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, אך לאור החלופה המוצעת שאינה מרוחקת מסביבת מגוריו "הבעייתית" של העורר, בשים לב למידת המסוכנות הנשקפת ממנו, לעברו הפליליולכלל לפיו בעבירות נשק ישהה הנאשם במעצר עד תום ההליכים, לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן, ועל כן יש להותיר את העורר במעצר עד תום ההליכים.

טענות הצדדים

8. בערר שלפניי, בא כוח העורר טוען כי בית משפט המחוזי שגה עת שדחה את המלצת שירות המבחן, משזו ניתנה לאחר תסקיר מקיף וממצה אשר בחן את כלל השיקולים והקשיים בעניינו, ולבסוף המליץ על שחרורו לחלופת מעצר

שיש בכוחה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

עוד טען כי יתר הנסיבות בעניינו מצדיקות את שחרורו לחלופת מעצר, ובתוך כך העובדה כי המפקחים המוצעים ומקום הפיקוח "הוכיחו את עצמם בעבר" עת שוחרר העורר לחלופת מעצר שם, ולא נרשמה לחובתו כל הפרה; העסקת העורר כ"עובד חוליה" בבית מעצרו באופן המלמד על מסוכנות נמוכה בעניינו; העובדה כי בשלוש השנים האחרונות לא עבר כל עבירה, התחתן והפך לאב; וכן מעצרו מאחורי סורג וברית, במשך כשלושה וחצי חודשים.

9. מנגד, בא כוחהמשיבה ביקש לדחות את הערר. הודגש, כי ברירת המחדל בעבירות המיוחסות לעורר היא מעצר עד תום ההליכים, הן לפי החקיקה והן לפי הפסיקה. חרף גילו הצעיר, עניינו של העורר אינו נמנה עם המקרים החריגים המאפשרים חלופת מעצר, לנוכח עברו הפלילי הכולל ארבע הרשעות, התרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות בעניינו, וכן מאחר שהחלופה המוצעת אינה יכולה לאיין את מסוכנותו. על כן, וביתר שאת לאור "התקופה בה אנו נמצאים", בא כוח המשיבה סבר כי יש להאריך את מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

דין והכרעה

10. דין הערר להידחות.

בית משפט זה הדגיש לא אחת כי עבירות נשק מלמדות על מסוכנות אינהרנטית לשלום הציבור – מסוכנות אשר לא ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר אלא בנסיבות חריגות (בש"פ 7023/20 עלאווי נ' מדינת ישראל(21.10.2020)).

לא מצאתי כי נסיבות חריגות מתקיימות בעניינו. לעורר מיוחסת הובלת אקדח "חצי אוטומטי", לצד נשיאת תחמושת רבה ורעלת פנים – דבר המלמד על קיומו של יסוד סביר לחשש כי יסכן את ביטחון הציבור, באופן המקים עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, וכן מסוכנות סטטוטורית המקימה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק זה. מסוכנותו מתחזקת ביתר שאת בנסיבות בהן הנשק "הוסלק" לצד רעלת הפנים אשר נמצאה ברשותו, כמו גם הרשעותיו הקודמות, כפי שפורט לעיל.

11. שירות המבחן אמנם בא בהמלצה על חלופת מעצר, אך כידוע, המלצה זו אינה חזות הכל. תסקיר מעצר מסייע לבית המשפט בבחינת חלופות מעצר אפשריות, אך הוא אינו מחליף את שיקול דעתו, אלא מהווה שיקול אחד ממכלול השיקולים שעל בית המשפט לבחון בבואו להחליט בשאלת מעצרו של נאשם (בש"פ 9713/17 שקיר נ' מדינת ישראל(27.12.2017)).

יודגש, כי בענייננונכתב בתסקיר המעצר כי העורר "מצמצם ומטשטש עברו הפלילי המשמעותי בתחום האלימות ואינו מזהה ומתאר קשיים טרם מעצרו הנוכחי" וכי ישנו סיכון להישנות עבירות מצידו. על כן, בנסיבות העניין, ובשים לב

להתרשמות שירות המבחן מהמפקחים המוצעים וקביעתו כי בחלופת המעצר המוצעת "קיימת מורכבות", אף אני סבור כדעת בית המשפט המחוזי כי ישנו קושי לשחררו לחלופת המעצר המוצעת.

12. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו באדר א' התשפ"ב (16.2.2022).

ש ו פ ט
